

Мол мос 2
Н - 10

ЭГАМИ НАЗРУЛЛОХ

Аз дафтари Азиза

5
5
5

5

4

Мол тоғ 2
8-го.

ЭГАМИ НАЗРУЛЛОХ

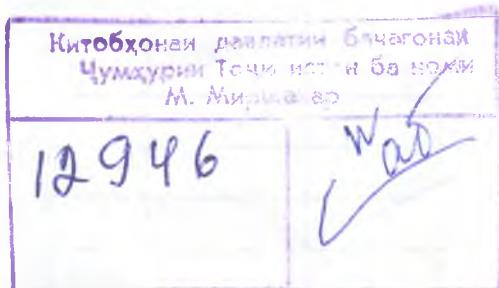
АЗ ДАФТАРИ АЗИЗА

ДУШАНБЕ
«АДИБ»
2005

Ин китоб бо дастгирии
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
мӯҳтарам Эмомалӣ Шарифович Раҳмонов
ба табъ расидааст

Муҳаррир Мубашшир Ақбарзод
Мусаввир Заррина Ҷалилова

Эгами Назруллоҳ. Аз дафтари Азиза. — Душанбе: «Адиб»,
2005. 40 саҳ

M 4702520202-42 2005
M 503

ОДАМ ҲАЙРОН МЕШАВАД

Хоҳӣ гапи нав ҳар гоҳ,
Биё, шунав аз Гулмоҳ.
Аз холаи Нигина,
Аз амаки Одина,
Аз рақси Зебо Амин,
Аз киноҳои навин...
Нест касе чу Гулмоҳ
Аз гапи олам огоҳ.
Пурсӣ vale аз хониш,
Аз сабақу аз дониш,
Қулфдаҳон мешавад,
Одам ҳайрон мешавад!

ТО ОДАМ ДОНО БОШАД...

То дарёи лаболаб
Ҷорӣ ба поён шавад.
Сад ҷашмае раҳ ба раҳ
Қувватбахши он шавад

То дарахте расонад
Меваҳои шаккарин,
Реша давонад бояд
Аввал ба зери замин.

Занбӯраконро қуттӣ
То пур шавад аз асал,
Шарбати гул бичӯянд,
Тай карда ҷандин маҳал.

То одамӣ ба олам
Олиму доно бошад,
Бояд ки аз маърифат
Чашми ў бино бошад.

ҶӮИ НАВ

Гулдарапо гузаштем,
Шарашарапо гузаштем,
Аз ҳама боло рафтем,
Саргҳи дарё рафтем.
Бо қаланду бо мисрон,
Бо зӯри хурду қалон
Ҷӯ қандему ҷӯ қандем!
Як ҷӯи хушрӯ қандем!
Бекарорӣ ҳам гузашт,
Интизорӣ ҳам гузашт,
Ба ҷӯи нав об омад,
Бо сад печутоб омад.
Мехмон омад беҳисоб
Ба деҳа аз пай об.
Оби равон дорад ҷӯй,
Деҳаамон дорад тӯй!

ДЕҲАИ ДЎСТИЙ

Болотар аз Гулдара,
Дар ҷои хушманзара
Як деҳи нав бино шуд,
Аҷаб деҳи зебо шуд.
Тоҷику туркман омад,
Гурҷиу арман омад,
Урусу тотор омад,
Одами бисёр омад.

Дар деҳа сокин шуданд,
Ёрони қарин шуданд...
Ба деҳ аз меҳри тамом
Додем «Дӯстӣ» ном.

ДАР ХОНА БАҲОРАМ ҲАСТ

Шаҳларак, эй шаҳларак,
Дорӣ худ оё дарак? –
Дар рӯи гул мешинӣ,
Аҷаб ту нозаний!
Мерасад фасли ҳазон,
Баъди ҳазон зимиston.
Бо ин либоси тунук
Намехӯрӣ ту хунук?
Шаҳлараки хушнамо,
Биё ба хонаи мо.
Хонаи мо гармакак,
Ҳавои он нармакак,
Гулҳои бисёрам ҳаст,
Дар хона баҳорам ҳаст!

ХУРӯС

Хурӯси яктои мо,
Тоҷи сарат аз тило,
Хушрӯиву хушвоз,
Пару болат доим боз,
Гарданатро ёзонда,
Шикаматро дамонда,
Думакатро ҷунбонда,
Тоҷанатро ларzonда,
Ҳар саҳар мезаний дод,
Аз дигар мезаний дод.

Мегӯй: «Қуд-қуд-қудус!
Бархез аз хобат, Юнус!»

«МЕҲР»

Ба рӯяшу ба мӯяш
Шишта безораш кунанд,
Газида, аз хоби ноз
Ҳар дам бедораш кунанд.
Чиркин либоси Ҳодӣ
Шудаст аз шираю қанд,
Ба ў меҳри пашшаҳо
Аз ин рӯ шуда даҳчанд.

ШАҚШАҚА

Шақу шақу шақу шақ,
Дон мондамат дар табақ,
Чӣ мегӯй аз саҳар
Шақшашаҷони хушпар?
Гаҳ аз болои девор,
Гаҳ аз тори сафедор
Шақ-шаки шақ мекунӣ,
Ё аз чизе маҳзунӣ?
Ё бачаат бемор аст?
Ба ту дору даркор аст?
Забонатро надонам,
Чӣ мегӯй, ҳайронам...
Ногаҳ дарвоза во шуд,
Аз ҳар тарағ садо шуд.
Бибим давиду бобом,
Очам давиду додом.
Дидам, акаам Даврон –
Дар ҳалқаи одамон,

Аз хизмати аскарӣ
Омадаст ин сахарӣ.
Шақшақаҷони зебо,
Даҳонат пури ҳалво –
Шақ-شاқ кардӣ аз сахар,
Овардӣ ин хушхабар!

ОБЁРИ

Чойакамро нӯшидам,
Мӯзаамро пӯшидам.
Бели бобо ба дастам,
Миёнро маҳкам бастам.
Рафтам дашти Гулихор,
Сар додам оби ҷӯбор.
Обаш сӯи ток омад,
Аз паҳлӯи нок омад.
Баъд аз фарозу нишеб
Об омад ҷониби себ.
Як камакак ҳаял шуд,
Пуроб ҳарду пал шуд.
Рӯи пал маҳтоб омад,
Маро вақти хоб омад.

ҲУЛӮЛ

Қад-қади девори боғ
Ҳулӯлак алвон шудаст,
Пухтаву сар афканда,
Шаддан марҷон шудаст.

Бурдам ман сӯи он даст,
Ба дастам хораш ҳалонд,
Аз меваҳояш чидан
Ҳулӯлак маро намонд.

Аз бари домонам дошт,
Худро намудам раҳо,
Аз остинаш кашид
Хораконаш ҳамоно.

Намехоҳад ҳулӯлак
Шоҳакош урён шавад,
Меваашро ки чинанд,
Зинаташ вайрон шавад.

ЧИРЧИРАК

Мардум ҳама хоб,
Чирчирак бедор,
Ҳама – дар роҳат,
Ў – шабзинадор.
Магар бачааш
Шуда бедарак,
Ки ово дорад
Ўро чирчирак?

МЕБОРАД БОРОН

Шибир-шибир меборад
Аз сахар борон.
Бороноба мешорад
Бар ҷӯйборон.

Атроф чун шабистон
Тира асту тор.
Дар шоҳаҳо чу марҷон
Чакраҳо қатор.

Дараҳтон дар зери барқ
Чи дилписанданд.

Гүё дар түй баҳор
Шилшилабанданд!

ТАҲИ КУЛАҲ ЧӢ БОШАД?

Ногаҳ рӯ-рӯи хона
Кулаҳ бишуд равона.
Гуфтанд: ин чӣ балост?
Дар таҳи он кӣ баҷост?
Қиёмате барпо шуд,
Ҳавлий пурӣ ғавғо шуд!
Гулнора панаҳ мечуст,
Сайёра панаҳ мечуст,
Ҷаҳид Аинвар ба як бор
Баромад тори девор!
Ҳоли ҳар се дигар шуд,
Чашмашон сӯи дар шуд.
Кулоҳ аз дар баромад,
Ба ҳавлии тар омад,
Лабаки марза омад,
Ба дилҳо ларза омад.
Гуфтанд: ин дам мепарад,
Яке моро мебарад!
Ногаҳ кулаҳ шуд ғелон,
Аз марза ҳам шуд поён.
Сирри кулаҳ во шуд пас,
Ба худ омад он се қас –
Он чи зери он будаст,
Гурбача Мошон будаст!

КУРТАИ БАҲОР

Ҷон холаҷони гулдӯз,
Бароям як курта дӯз,

Ки бошад мисли баҳор
Саропо нақшу нигор.
Дар бари гули раъно
Садбарғро бикун ҷо,
Нақше ҳам аз сияҳгӯш
Бидӯзаш дар бару дӯш.
Бе гулу нақшу нигор
Охир, ман чи хел Баҳор?!

БОРИ ВАЗНИН

Сумка дар китғ оvezон,
Бори сумкааш гарон,
Аз мактаб базӯр-базӯр
Хона меояд Ашӯр.

Бигӯ, чи бошад ин бор,
Ки шуд бурданаш душвор?
Баҳои «ду» вазнин аст,
Ҳоли «2»-хон ҳамин аст!

ЧҮҶА

Чӯҹаяки зардакак,
Майдаяки гардакак,
Бигӯ, куҷо меравӣ?
Танҳо ҷаро меравӣ?
Модарҷонро гум кардӣ,
Ки худ танҳо мегардӣ?
Чӯҹабарак – дар ҳаво,
Мебарад, охир, туро,
Эй ҷӯҹаяки нодон,
Бирав назди модарҷон!

ЧУВОРИМАККА

Кам бошад, эй ҹуворӣ,
Меҳрубоне ту ворӣ.
Дар бағал печак дорӣ –
Хобида бачак дорӣ,
Худата меңбонӣ,
Зулфата меларзонӣ,
Шир-шир медиҳӣ садо,
Ҳам шуда пешу қафо,
Аз ҷон алла меҳонӣ,
Бачата меҳобонӣ.
Бачаҳоят зебоянд,
Дар парпечак баҷоянд!

БОРОН

Борони найсон борид,
Аз кӯху пушта шорид.
Борони сарди лошӣ
Мекунад нуқрапошиӣ.
Аз саҳарӣ то ба шом
Мерезад ба як мақом:
Чаку чаку чаку чак,
Ҳама ҷо – пури пуфак!

ҶӢ ГАП?

Нисфирузӣ дар ҳавли
Якбора сар шуд магал -
Лухтакча як сӯ парид,
Яке гирён шуд Зуҳал.
Гурбачаи беозор
Ногаҳ худро бадар кард.

АЛОПАРИ ҲАЛҚАДУМ

Ба оҳу нола сар кард.
Гурезон шуд ба як сӯ
Мурғу селаи ҷӯча...
Чи шуд – ҳама фаҳмиданд:
Аз мактаб омад Ҳӯча!

САРВИНОЗ

Саҳар фатираш додем,
Як коса шираш додем.
Косаи шираш ҳам монд,
Хушхӯр фатираш ҳам монд,
Қаҳр карду ноз кард,
Сарвиноз ароҳ кард.
Алопар давон омад,
Аз таги айвон омад,
Покиза ширашро ҳурд,
Нони фатирашро бурд.
Наҳории Сарвиноз
Қаҳр фақат монду ноз!

ДУХТАРИ ХУБИ ХОНА

Азиза ҳар пагоҳӣ
Хушдил меҳезад аз хоб,
Худ дасту рӯ мешӯяд,
Ба ҳавли мезанад об.

То ба ҳавлии онҳо
Файзи саҳар дарояд,
Азизаи дилкушод
Дарвозаро кушояд.

Дар зери чойчӯш ў
Чобук алав мекунад.
Очаш агар фармояд,
Оши палав мекунад.

Додаракашро ҳар рӯз
Ба боғча мебарад,
Баъди дарси худ ўро
Ба хона меоварад.

Азизи мо – Азиза,
Азизаи ҷонона –
Духтари хуби мактаб,
Духтари хуби хона!

НИНИЧА ВА ХАДИЧА

Нинича дар гаҳвора
Фаш мекунад, бечора.

Чочакаш афтода дур,
Печакаш афтода дур,

Даҳонаш монда холӣ,
Кӯҷо ҷои хушҳолӣ?

Тозон Ҳадича омад,
Пеши нинича омад.

Чочакро пеши ў бурд,
Печакро худакаш хӯрд!

АСО ЧӢ СЕҲР ДОРАД?

Бобои мо, ки пир аст,
Базӯр аз ҷо бихезад.
Бо зӯри мо бишнад,
Бо зӯри мо бихезад.

Аҳрору ман пагоҳӣ
Бардоштемаш аз ҷой.
Бобои мо гарон буд,
Мондемаш аз нав, эвой!

Омад барои ёрӣ
Аз хона Абдуҳомид,
Бобои ҷони мо ҳец
Аз ҷои худ наҷунбид...

Хандон гирифт асоро,
Вай бори як асо шуд:
Якбора шуд баланд ў,
Осон ба рӯйи по шуд.

Асо чӣ сехр дорад,
Бингар ту ин асоро? –
Бардорад он ба як по
Бобои пири моро!

ФОТИМАЮ ЗАҲРО

Якта Фотима-Захро
Дар синфи мо меконад.
Кӣ Фотима? Кӣ Захро?
Ягон кас намедонад.

Фотима дер монда?
Ё дер монда Захро?
Фотима шеър хонда?
Ё шеър хонда Захро?

Се сол шуд, ки инро
Намедонад муаллим,
Надонад инро ҳатто
Зирақи синғ Олим.

Оқибат ҳама фаҳмид:
Инаш кӣ ҳасту он кист? –
Захроҷон – кушодарӯ,
Фотимаҷон – қавоқист!

ОМАД АЙЁМИ ЛОЛА
Болои дашти ҳамвор
Ин чизи нав чӣ бошад?
Рахшону аргувонӣ
Мисли алав чӣ бошад?

Ё майсаҳои ғандум
Бигрифта ранги алвон?
Ё гиёҳи кӯҳу тал
Омад чунин ба ҷавлон?

Ё шуд зи забнами субҳ
Ойинае падидор? –
Акси шафақ ба дида
Гардид аз он намудор?

Ба холаи ҳамадон
Ман додам ин савола,
Гуфто ӯ: «Чони хола,
Омад айёми лола!»

МАН ӮРО МЕҒАЛТОНАМ

Инро ҳама медонад –
Бобоям паҳлавон аст,
Як одами намоён
Дар байни одамон аст.

Мардум ба ман мегӯянд:
— Ҳай паҳлавон бобоят!
Шаъну шӯҳрати деҳа
Бошад, эй ҷон, бобоят!

Ҳама мегӯянд ин хел,
Валекин ман ҳайронам:
Чун гӯштӣ бигирем,
Ман ӯро мегалтонам.

(ДАРС)

Муаллими Азиза
Ҳангоми дарси кушод
Гуфто, ки: «Паррандагон
Бошанд бояд озод!

Бедонаро дар қафас
Баъзе ҷаро андозад?
Ҷонги бечораҳоро
Дар тамошо андозанд?

**Боре тасаввур кунед:
Парранда – дар қафас руст!
Оё ин аз инсоф аст?
Не, албатта! Нодуруст!»**

**Азида хона омад,
Дари катакро во кард,
Чүчаву мурғаконро
Аз бандашон раҳо кард.**

**Гуфто сипас ба модар
Азида бо дили шод:
«Мурғон ба мисли одам
Бошанд бояд озод!»**

АЗ ДАФТАРИ АЗИДА

**Дорад Азидаи мо
Як додараки хушқад,
Як додараки ациб,
Номи хушаш – Мұхаммад.**

**Як «2» ба дафтари ӯ
Муаллимааш мондаст.
Онро vale Мұхаммад
Аз дафтара什 равондаст.**

**Муаллима чун дидаст
Онро пурнақшу нигор,
Дар ҷои «2»-и пешин
Баҳоҳои «5»-у «4»,**

**Гуфтаст бо тааҷҷуб:
— Он «2»-и ту күчо шуд?**

**Дар дафттар ин «5»-у «4»
Чи хел, охир, пайдо шуд?**

**Муаллимаро гуфтаст
Гулдодари Азида:
Инҳоро гирифтам қарз
Аз дафтари Азида!**

ҲАМАРО ХАБАР КУНЕД

**Азида ин саҳар хест,
Болида ин қадар хест,
Ба ҳама гуфт: «Ин чӣ ғап? –
Ҳама хомӯш асту ҳап?**

**Дидам як хоби зебо –
Раҳдурӣ акоямро,
Гуфто: меоям, хоҳар,
Ҳамаро бикун хабар!**

**Дарвозаро во кунед,
Дар рӯи кат ҷо кунед!
Сафарҷон, бирав берун,
Ҳамсояро хабар кун!**

**Хабар кун боборо ҳам,
Холаву тагоро ҳам!
Ҳамаро хабар кунед,
Хурсандиро сар кунед!
Аз рӯи ваъда бояд
Ҳозир акоям ояд!»**

ХОБИ САҲАР

Модар Азизаро гуфт
Ҳангоми кор рафтан:
— Айб аст, ҷони модар,
То ними рӯз хуфтан.

Ман меравам, ту бархез,
Кулчай хосаро ҳӯр,
Асали тозаро ҳӯр,
Қаймоқи косаро ҳӯр!

Ӯ рафту Азизаро
Аз сари нав хоб бурд...
Қаймоқи косаашро
Мошон баиштиҳо ҳӯрд!

ЧАВОБИ ДУРУСТ КАДОМ?

Пеш оварад Азиза
Ҳар рӯз сад «Чаро?»-ро.
Бо пурсиши зиёдаш
Дилтанг карда моро.

Боре гуфтамаш: «Агар
Шаб бо «Чаро?» бихобӣ,
Албатта, то саҳаргоҳ
Чавобашро биёбӣ!

Якчанд рӯз Азиза
Аз мо чизе напурсид,
Пурсидамаш чу боре,
Оҳе кашиду ҳандид.

Гуфто, ки «Аз «Чаро?»-ҳо
Хобам ба дидагон нест,
Садҳо «Чаро?»-и нав ҳаст,
Аммо ҷавобашон нест!

Азизачон, Азиза,
Асло ҷунин напиндор,
Гар оромат намонад
«Чаро? Чаро?»-и бисёр.

Дар зиндагӣ ҳатман ҳаст
Ба ҷар «Чаро?» ҷавобе,
Он беҳ вале, ки ҳатман
ОНРО ҳудат биёбӣ!

БОБОИ БАРФӢ

Азизачони бобо
Бобои барфӣ дорад,
Ҳар гаҳ ки барф борад,
Ба кӯчааш барорад.

Бачаҳо ҳама ҳайрон:
Кӣ бошад бобои ӯр
Бобои ҳақиқӣ аст,
Ё ин ки сехру ҷоду?

Рӯзе Бобои барфӣ
Дар яхи кӯча афтод,
Лат ҳӯрд оё, ки ногоҳ
Нолиш карду садо дод.

Аз беҳ қанду афтод
Он ришу мӯи сафед,

**Маълум шуд, ки будаст
Бобо додараш – Умед!**

МУБТАДО

**Муаллим чунин навишт:
«Кучое рафта бобо».
Фармуд пас:
— Ҳат кашед
Дар поёни мубтадо!**

**Азизачони доно
Аз таҳти дил басо кофт
Аз ҷумла мубтадоро,
Валекин аз кучо ёфт?**

**Гуфто пас:
— Беҳтараш ман
Бобоҷонро мекобам,
Ёбам агар боборо,
Мубтадоро меёбам!**

БАЧЧАМАРД

**Ман аҳд агар бубандам,
Маҳкам камар бубандам.**

**Очаам ҳарчи фармуд,
Ман ичро мекунам зуд:**

**Меорам аз мағоза
Саҳар гизои тоза.**

**Ҳамроҳи додари ҷон
Меравам кӯдакистон.**

**Хуллас, ваъдаҳоямро
Мекунам аксар ичро.**

**Бале, ман баччамардам,
Аз қавлам намегардам!**

ШИНОVAR

**Соҳибҷон гуфто ба мо:
— Ман ҳам шиновар шудам!
Бо шиноварони зӯр
Акнун баробар шудам!**

**Дар байни оби қалон
Задам дасту задам по,
Чун моҳӣ частам ҳар сӯ,
Худро задам ба дарё!**

**Модараш гуфто: «Кунед,
Бачаҳо, ба ӯ бовар –
Имрӯз дар тағора
Соҳибҷон шуд шиновар!»**

ҚАЛАМФУР

**Ашки Вали қатор аст,
Чун борони баҳор аст.**

**Сӯзад сабо даҳонаш,
Кому лабу забонаш.**

**Сұзад ба лаб нидояш,
Фарёду оху вояш.**

**Мисли чашмони тараش
Сұзад ҳама пайкараш...**

**Аввал надида ин тур,
Хұрдаст ү қаламфур!**

НОТАРС

**Бародари ман Мансур
Наметарсад аз занбұр,
Наметарсад аз саг ҳам,
Аз зарбаи калтак ҳам,
Ҳар сұ метозад тоқа
Бе тарсе аз құрбоқа.
Надорад тарсе аз хор,
Аз ресмони чун мор.
Танқо тарсад каму беш
Мансур аз сояи хеш!**

ХАТО

**Болой токи ангур
Шуд қамъ майна бисёр,
Аз қығу чиги онҳо
Шуд бօғ мисли бозор.**

**Инро бидиду Аҳмад
Аз қашқашак камон кард,
Чун тир санги худро
Бар сұяшон равон кард.**

**Аз рұй токи ангур
Селаи майна парид,
Аз гұши Аҳмад аммо
Бобоцони мо қашид.**

**Чунки дар тирандозӣ
Аҳмад каме хато кард –
Тирезаи боборо
Ба як зарба дуто кард!**

КАСАЛ

**Дина дар нимаи дарс
Баҳроми мо қасал шуд,
Аз пурсупоси ёрон
Дар гирди ү мағал шуд.**

**Гуфто ба ү муаллим:
— Бархезу рав ба хона!
Шодон ба хонашон тофт
Вай бо ҳамин баҳона.**

**Ба диданаш давиданд
Баъд аз сабақ рафиқон,
Баҳром аз дурұғаш
Шарманда ғашту сарсон.**

**Рафтори ү ҳамоно
Овозаву масал шуд,
Баҳром аз хичолат
Аз ростій қасал шуд!**

ФАРЗОНА АФСОНА ГУФТ

Фарзона пушти хона
Гуфто ба мо афсона.

Гуфто аз ону аз ин,
Аз меҳр гуфту аз кин.

Аз моҳу аз маҳӣ гуфт,
Аз роҳу бераҳӣ гуфт.

Моро гаҳе ба маҳ бурд,
Маҳро гаҳе ба ҷаҳ бурд.

Ҳар чиз ҳоҳад, он гуфт,
Касдону қасмадон гуфт.

Аз ширу дӯғ ҳам гуфт,
Андак дурӯғ ҳам гуфт.

Ба вай нагӯед аммо,
Фаҳмидаем инро мо.

То вай аз мо наранҷад,
Аз бачаҳо наранҷад.

Агар ранҷад Фарзона,
Аз мо ранҷад афсона!

МОШОН БА ДАСТ АФТОД

... Рӯзе аз дасти Мошон
Мушон ба танг омаданд
Бо ҳашм зидди Мошон
Мушон ба ҷанг омаданд.

Дар рӯ ба рӯи Мошон
Якбора саф қашиданд,
Бар ҷанги хеш аммо
Ӧро равон надиданд.

Тарсид саҳт Мошон,
Дар хонааш баҷо шуд,
Аммо зи қаҳри мушон
Кошонааш фано шуд.

Мошонро охир асир
Чун шарманда гирифтанд,
Ҳар тори буруташро
Қанда-қанда гирифтанд...

... Аз хоби ноз барҳест
Якбора Мири мушон,
Фаҳмид: хоб будаст
Ин дору гири мушон.

Бечора, Мири мушон
Ғамгину оташин рафт,
Аз тарсу бими Мошон
Бар таҳтари замин рафт!

АНВАР КУЧО ШУД

Модар аз саҳар
Анвар бикобад,
Аз ҳеҷ ҷо лек
Ӧро наёбад.

Аз субҳи содик
Анвар кучо шуд?

**Нав буд ин чо
Күчо бачо шуд?**

Ҳарчанд ҹүяд,
Ҳарчанд кобад,
То ман нагүям,
Модар наёбад:

Дар рӯи ҳавлӣ
Тути калон аст,
Анвар нишаста
Болои он аст!

МОШИН

**Ди-дид, ди-дид, бихезед,
Аз роҳи ў гурезед,
То надида намонад,
Анвар мошин меронад!**

Мошинаш – мошини зӯр,
Овозаш – қалдар-қулдури.
Гардонад бе каму кост
Мошинашро чапу рост.

Давонаду давонад,
Ҳаличаро ларзонад,
Сагбаччаро тарсонад
Гурбачаро ғалтонад!

Ана, аз боло омад,
Баландиро фаромад,
Ногаҳ...
Чӣ шуд?

**Ҳопа шуд –
Мошинакаш чаппа шуд!**

СЕБИ ХУБОНИЙ

Мадина омад
Аз бօғ хандон,
Себи хубонӣ
Дорад ба домон.

Очаҷонам гуфт
Бо меҳрублой:
«Ба мо ҳам бидех
Себи хубонӣ!»

Мадина хандон
Гуфто ба оча:
«Себи хубонӣ –
Барои зона!»

АНВАР БЕДАРАК

Борон меборад
Борони чак-чак,
Анварҷон күчо
Шуда бедарак?

Дар танааш буд
Куртай тунук,
Бубин – дар берун
Шамоли хунук!

Аз кӯча ўро
Модар бикобад,

**Саргарми бозӣ
Ӯро биёбад.**

**Модар бикашад
Аз гӯши Анвар,
То нашавад гум
Ӯ бори дигар.**

КАДУ НАДОРАД

**Даруни хона,
Дар пушти яҳдон
Каду мекорад
Ҳар шаб Зафарҷон.**

**Гоҳе бикорад,
Гоҳе бичинад,
Додараки ӯ
Инро бубинад.**

**Даруни шӯрбо
Пора карда нон,
Пурсад зи модар
Додари ҳайрон:**

**«Зафар-ку ҳар шаб
Каду мекорад,
Чаро ин шӯрбо
Каду надорад?!»**

БИБӢ БИЁЯД...

**Ҳар гаҳ ба хона
Бибӣ биёяд,
Бар пешвозаш
Гулрӯ барояд.**

**Шавад ҷои ӯ
Багали бибӣ,
Номакаш шавад
«Асали бибӣ!»**

ГУРБА ҚАБУЛ НЕ

**Гирди тубакчай гул
Бачаҳо бозӣ карданд,
То гурба ҳам биёяд,
Модарро розӣ карданд.**

**Гарбаи шӯху бало
Парид аз шодӣ башаст,
Ба табақча расида,
Онро афтонду шикаст.**

**Аз ин кори хунукаш
Дили ҳама шуд хицил,
Дигар барои гурба
Нашуд ягон кас кафил.**

**Чун бозӣ аз нав сар шуд,
Дар миёна гул набуд,
Аммо ба бозӣ дигар
Гурба ҳам қабул набуд.**

Ютобхонаи давлатни бечагонай
Ҷумҳурӣ Тадқигӣ н ба номи
М. Амири

12946.

РАССОМИ МАКТАБИ МО

Ҳамсинфи мо Аҳмадҷон –
Рассоми мактаби мо,
Ба озмун меравад
Аз номи мактаби мо.

Аммо ягон дафъа ҳам
Мукофоташ наомад,
Дар ягон маҷалла ҳам
Номакаш набаромад!

Расме, ки ў мекашад
Ягontaш надорад ном,
Мургакаш надорад дон,
Хонааш надорад бом.

Як расми ўро имрӯз
Муаллима ҳам диданд –
Дар рӯи парта будаст,
Гӯшакашро кашидаст!

КУРТАИ НАВ МЕХАРЕМ

Ботинкаи нав харед,
Почай ман калон шуд.
Куртачаи нав харед,
Зочай ман калон шуд.

Ботинкаи куҳнаам
Дар нӯғаки по шудаст,
Куртаяки зочаам
Аз зону боло шудаст.

Ман, ки калон мешавам,
Зоча калон мешавад,
Аз дasti ман гирифта,
Мактаб равон мешавад.

Пас коргар мешавем
Якбора ману зоча,
Куртаи нав меҳарем
Барои шумо, оча!

БО ГУЛИЛИ ЛОЛА ОЕД

Чинам аз боғи бобом
Гули садбаргу лола,
Бубарам бо эҳтиром
Барои ҷашни хола.

Имрӯз, эй азиzon,
Мавлуди хола бошад,
Холаи ширини ман
Бистудусола бошад.

Шумо ҳам, эй бачаҳо,
Ба ҷашни хола оед,
Холаи ман – гул барин,
Бо гули лола оед!

ДИҲАД ҶАВОБАШ

Ҳар рӯз офтоб
Чун ҳезад аз хоб,
Ба хонаи мо
Ояд бошитоб.

**Расида ояд
Болой хона,
Бозй кунад хуб
Ў бо Рухшона.**

**Рухшонаи мо
Диҳад ҷавобаш,
Вақте ки ояд
Ба дида хобаш.**

ДАНДОНАКАМ, НАКУН ДАРД...

**Дандонакам, накун дард,
Ки ҳоламро бад кардӣ,
Оби ҷашмамро берун
Қатра-қатра овардӣ.**

**Бин, ки сазо мединад
Апаҷонакам Зебо:
«Айби худат – мегардӣ
Нашуста дандонатро!»**

**Агар бимонӣ аз дард,
Ман бешӯйӣ мегӯям,
Дандонакам, туро ман
Шому саҳар мешӯям!**

ДУО Ё АСАЛ

**То вақти мактабравӣ
Бо дилу рӯи кушод
Рустамҷони қобилак
Ба бобояш ёрӣ дод.**

**Вақти рафтанаш пурсид
Бо рамзу масал бобо:
«Ҳақҳи корат, Рустамҷон,
Асал диҳам ё дуо?»**

**Гӯфто Рустамҷон: «Диҳед,
Бобоҷон, ба ман асал,
Дуоятонро монед
Барои ягон қасал!»**

ХОНАИ ХОЛА Рафтем

**Мо сайри лола рафтем,
Хонаи хола рафтем,
Бо раҳи пода рафтем,
Пой пиёда рафтем.**

**Пӯдина чида рафтем,
Қоқу ҷашида рафтем,
Аз кӯҳу камар рафтем,
Аз ҳам бехабар рафтем.**

**Аз раҳ ҷашма баромад,
Ба мо басо хуш омад,
Ҳалқамонро тар кардем,
Ба поён назар кардем.**

**Шаҳру дежи надида
Намоён шуд ба дида.
Чои тамошо будаст,
Боби дили мо будаст!**

ЧИҚ-ЧИҚ КАМ КУН

Чиқ-чиқ дигар бас,
Гунцишкаки хом,
Ситорачон нав
Гирифта ором.

Чун хездад аз хоб,
Кораш фифон аст,
Хап кардани ў
Кори гарон аст.

Гаҳвораашро
Ман меңүнбонам,
Задааст ин кор
Охир, ба ҷонам!

ТАГИ ТАБАҚ ЧӢ ДОРАД?

Дар як табаки калон
Холаҷонам ош овард,
Монда рӯй дастарҳон,
Ҳандон-ҳандон эълон кард:

«Дар таҳи оши табак
Як ҳадяча пинҳон аст,
Ҳар кас биёбад онро,
Баччай қаҳрамон аст!»

Бо шавқи дил табакро
Мо дар миён қашидем,
Аммо табақ калон буд,
Ба таҳаш нарасидем!

Майли бас кардан надошт
Ягон кас аз он миён,
Таҳи табақ чӣ дорад?
Кӣ мешавад қаҳрамон?

ШАРШАРА

Оби тори бом
Чак-чак мерезад,
Аз навастаҳо
Ба так мерезад.

Резад ба сатил,
Резад ба коса,
Дар ҳавлии мо
Як базми хоса.

Бобоям имрӯз
Омад ба хона,
Аз тунука кард
Як новдона.

Оби бом акнун
Аз шара резад,
Дар ҳавлии мо
Шаршара резад!

ГУНЦИШКАКИ ТОРИ СИМ

Гунцишкаки тори сим,
Аз куҷо пайдо шудӣ?
Ту ҳам ба ангури мо
Ошиқи шайдо шудӣ?

Мегӯят ба хубӣ:
Аз ин ҷо парида рав,
Ба зудӣ аробаат
Аз ин ҷо кашида рав!

Намебинӣ, мисли ту
Ангури мо ҳам ҳом аст,
Ту дар ҳаёли донӣ,
Мошон ба фикри дом аст!

ГУРБАЧА ВА ГӮСОЛА

Гурбачае буд –
Боақлу боҳуш,
Як рӯз метоҳт
Аз паси як муш.

Гӯсоларо дид
Дар зери айвон,
Гурбача гардид
Бисёр ҳайрон:

«Як маҳ шуд маро
Модар бифармуд:
Ҷонакам акнун
Шав аз пай худ.

Айб аст дигар
Пистон макидан,
Аз паси мушон
Бояд давидан!..

Агарчи ҳанӯз
Бисёр хурдам,

Лабро ба пистон
Дигар набурдам.

Гӯсола сад бор
Аз ман қалонтар,
Аммо макад боз
Пистони модар!»

Гурбаи ҳайрон,
Нодонӣ аҷаб –
Гӯсоларо зод
Очаш ҳамин шаб!

Вай аз ту хурд аст
Дар солу дар ҳуш...
Шав аз пай кор –
Дав аз паси муш!

МОШИНИ АЗИЗА

Аз кӯрпа Азиза
Як мoshини қалон соҳт,
Як мoshини қалонро
Бечарху бебалон соҳт.

Бикшода пас дараашро,
Чолок шуд савораш,
Ҳавли ба ларза омад
Аз гур-гури матораш.

Нагрифт додараашро,
Кардаш агарчи зора,
Рафт ў ба сайри олам
Танҳо худаш савора.

**Бо худ барад, чӣ мешуд?
Рухсат чаро надодаш?
Дар пеш агар набошад,
Дар пушт ҷо надодаш?**

**Хоҳар савори мошин
Тай зад раҳи зиёда,
Додар гириста мерафт
Аз пушти ӯ пиёда...**

**Ҳозир Азизаи ҷон
Аз мошинаш фурояд,
Монад, ки додараш ҳам
Як сайр карда ояд!**

**ЗАФАР КУЧО ШУД?
Ними шабу Зафар нест,
Аз вай ягон ҳабар нест.**

**Ҷустем ҳар қадамро,
Болову пасту ҳамро.**

**Ҳона ба ҳона ҷустем,
Аз вай нишона ҷустем.**

**Аммо аз ӯ ҳабар нест,
Дар ҳеҷ ҷо Зафар нест!**

**Сарҳо пур аз ҳаёл аст,
Дилҳо пур аз малол аст!**

**Охир, Зафар кучо шуд?
Пинҳон зи дидашо шуд!**

**Шаҳло яке нидо кард,
Фарёд беибо кард.**

**Мо сӯи ӯ давидем,
Хушҳолу шод дидем:**

**Дар пушти гоҳвора,
Монанди моҳлора,**

**Дарду балош бар ҷон,
Хобида ҳуш Зафарҷон!**

ПИНҲОН КУЧО ШАВАМ МАН?

**Пинҳон шавам ба ҷое,
Хурмо маро бикобад,
Аз ҳеҷ ҷои ҳона
Аммо маро наёбад.**

**На аз қафои парда,
На аз даруни ҷевон,
На аз таги тагора,
На аз канори айвон.**

**Хурмо бидонад инро:
Маҳкам баҷо шавам ман,
Аслو надонад аммо
Баҷо кучо шавам ман.**

**Аз очаву аз додо,
Аз Сарвинозу Хурмо
Ҷои баҷоии ман
Бошад канори момо!**

ДИГАР «МИЯВ» НАГУФТ...

Хоқарбузургам омад
Нинй ба рўи дастон,
Овард вай раҳовард
Як коса тўштириён.

Гурба «мияв-мияв» гуфт,
Чашмонашро ало кард,
Чунбонда ҳар тараф дум,
Майле ба сўи мо кард.

Савғои меҳмонро,
Дар ошхона мондем.
Бо эҳтиром ўро
Дар пешгаҳ нишондем.

Гапҳои ўю модар
Бисёр қўр бигрифт,
Бозии нинию ман
Оҳанги ҷўр бигрифт.

Ногаҳ ҳама бидидем –
Лесид гурба лабро,
Бо як сухан бифаҳмонд
Мазмуни кору гапро.

Дигар «мияв» нагуфт ў,
Чашмаш набуд ало ҳам:
Дар коса намонда буд
Дигар ягон бало ҳам!

МУРҒАК

Ин субҳ мурғаки мо,
Мурғаки сурҳаки мо,
Бикшода боли худро,
Ёзонда ёли худро,
Хонад сурудаки худ:
— Қуд-қуду қуд-қуду қуд!
Чун мургакони хушҳон
Омад магар ба илҳон?
Ё сер аз обу дон шуд?
Пуртобу пуртавон шуд?
Ё худ раҳо шуд аз банд?
Аз чист шоду хурсанд?
Ё балки мурғаки мо,
Мурғаки сурҳаки мо,
Бо ин сурудаки худ
Гўяд ба мо, ки «Қуд-қуд!

Ман кори мурғ кардам,
Як тухми сурх кардам!»

ЧАРОФАК

Вақте ки ранги сурҳаш
Бо қаҳр шўъла пошад,
Истову мунтазир шав!
Вақти гузар набошад!

Вақте ки ранги зардаш
Бо таре шўъла пошад,
Як лаҳзаи дигар бош!
Вақти гузар набошад!

Вақте ки ранги сабзаш
Шодона шұлья пошад,
Бигзар ту низ шодон,
Роҳат күшода бошад!

СОЛИ НАВ

Аз құқ сүи водӣ
Барфак ҳамида омад,
Бобои барғии мӯ
Чобук расида омад.

Бозичаҳо дурахшон
Дар шохаҳои арча,
Бо ҳам тарона хонем
Духтарчаю писарча.

Берун касе наомад
Аз базми рақсу бозӣ,
Аз тӯҳфаҳои бобо
Дорем сарфарозӣ.

Будем интизорат,
Эй Соли Нав, бифармо!
Бар хонаю дари мӯ
Иқболи нав, бифармо!

ОЁ АЗ РӮИ ҲУРМАТ?

«Ҳаф-ҳаф» кунад саги мӯ,
Одамонро тарсонад.
Бе рухсаташ ягон кас
По ба ҳавли намонад.

Аз пушти гурбаю саг
Сур-сур кунад ҳамеша.
Ояд касе ба хона,
Фур-гур кунад ҳамеша.

Надорад майли ҳүчум,
Аммо ба Мирбобо,
Шинад дар як ҷо ӯ ҷим,
Бобо чун шавад пайдо.

Оё аз рӯи ҳурмат
Раҳ медиҳад барояш?
Ё худ ба мисли як саг
Метарсад аз асояш?!

РАСМИ БОБО

Як расмро Азиза
Оварду назди ман монд.
Пурсидамаш, ки «Ин кист?»,
Ночор гашту фаҳмонд:

«Беҳтар нигаҳ кун охир,
Албатта, расми бобост!»
Бингар чигуна монанд,
Бинаш, чи гуна зебост!»

«Зебост, - гуфтам, - оре,
Ин ҷои баҳси мӯ нест,
Лекин агар ки бобост,
Риашаш, бигӯ, ҷаро нест?»

Ғуфто Азиза: «Бигзор
Бобо аз ин наранҷад,
Риашаш дароз бисёр,
Дар расми ман нагунҷад!»

ФАРДО ЧИ ҲОСИЛ ОРАД?

Боз ин чи мочарое
Дар кӯча пушти ҷӯча?
Дорад қашоқаш аз нав
Чун мурғчӯча Ҳӯча!

Як рӯзи роҳаташ нест,
Кораш ҳамеша ҷанг аст,
Дар деҳаи бузурге
Мардум аз ӯ ба танг аст.

Гуфтем мо дусад бор:
— Ин сон нашав ту бадкор!
Бар ҷоҳилу сияҳдил
Ғап ҳам намекунад кор.

Ман аз худаш натарсам,
Тарсам зи қисмати ӯ:
Фардо чӣ ҳосил орад
Ин хулқу хислати ӯ?

ТОЧИКИСТОНИ МО

Хонда доно шавем
Дар дабистони ту,
Ғунчасон во шавем
Дар гулистони ту.

Тоҷикистони мо,
Мулки озоди мо,
Эй дилу ҷони мо,
Хотири шоди мо!

Модари мушфиқӣ,
Баҷҷаҳои туем!
Бар вафо лоиқӣ,
Бовафои туем!

Тоҷикистони мо,
Мулки озоди мо,
Эй дилу ҷони мо,
Хотири шоди мо!

То шавем инҷунин
Дар канорат қалон,
Дар канори Замин
Сабзу хуррам бимон!

Тоҷикистони мо,
Мулки озоди мо,
Эй дилу ҷони мо,
Хотири шоди мо!

БОБОИ ШОИРИ МО

Барои устод Убайд Раҷаб

Бобои шоири мо
Ҳафтодсола мард аст,
Дунёи қӯдаконро
Дунёи шеър кардаст.

Бо шеъри қӯдакона
Ӯро ҷаҳон шиносад,
Ҳар шеърхон бидонад,
Ҳар шеърхон шиносад.

Шеъраш ҳамеша ширин
Чун қанду чун хурӯсак,
Чун офтоб тобон,
Зебанда чун арӯсак.

Гӯяд барои хурдон,
Хурду калон бихонад,
Шеъри равони ӯро
Рӯди равон бидонад!

Дар шеъри қӯдакона
Ҳар ҷо, ки озмун шуд,
Пирӯз шеъри бобо
Бе ҳеч ҷанду чун шуд.

Шеъраш ба рӯи дунё
Рафтаст пора-пора,
Чамъаш агар биёрем,
Пур мешавад қатора!

Бобои мо бузург аст,
Бобои мо – ҷавондил,
Зеби тамоми базм аст,
Зеби тамоми маҳфил.

Бар устод гӯем:
Эҷодатон муборак,
Эй пири навҷавондил,
Ҳафтодатон муборак!

ЗОДРӮЗ

Имрӯз аз ҳама пеш
Холаю амма омад,
Пас ҳеши дуру наздик,
Хулоса, ҳама омад.

Табрику шодбоӣ,
Бозичаҳои бисёр,
Конфетҳои ранга,
Попӯшҳои гулдор.

Ҳам куртаҳои шоҳӣ,
Ҳам рӯймоли пургул,
Табъи Азиза болад
Имрӯз мисли булбул.

Рӯзи муборак имрӯз,
Имрӯз дилфурӯз аст.
Ағсӯс лек, ҳар сол
Як бор зодрӯз аст!

ШОДИИ МОДАР

Аҳмад зи сайру бозӣ
Пешин ба хона омад,
Сар то ба пояш аммо
Рангин ба хона омад.

Аз ҳар тараф сиёҳӣ
Дар куртааш шакида,
Дар остину домон
Ранги дигар ҷакида.

— Аҳмад, ба ту чӣ гап шуд? -
Гуфто модар ҳаросон, -
Дар кӯча ҷанг кардӣ
Ё бо касе, писарҷон?

Аҳмад ба рӯи модар
Кебида як нигаҳ кард:
— Шаҳтут ҳӯрдам андак,
Куртаамро сияҳ кард...

Осуда гашта модар,
Ба писар гуфто хандон:
— Як курта садқаи сар,
Дил тоза бошад, эй ҷон!

ҲАЙРАТ

Талап-тулупи по шуд,
О, ин чӣ рафтую шуд?

Даврон давида омад,
Афғон кашида омад,

Ранги рухаш парида,
Фарёду оби дид!

Якбора саф кашидем,
Берун ҳама давидем,

То пушти дар расидем,
Он ҷо вале чӣ дидем? —

Занбӯрҳои сарсон,
Занбӯрхона вайрон!..

Аз кӣ алам ситонем?
Бар кӣ мадад расонем?

ҲАР КӢ БА ҲАР КОР БАНД

Ҳар яки мо корманд,
Ҳар кӣ ба ҳар кор банд:

Чӯб қашонад Ҳасан,
Гул бишинонад Чаман.

Об занад Марҳабо,
Хона бирӯбад Сабо.

Кулча пазад модарам,
Ман хураму додарам.

РАСМ

Расми кашидаамро
Анвар накард манзур,
Эроди беҳад гирифт,
Бардошт бар сарам шӯр:

Гӯшаш ҷаро қалон аст?
Бемӯй абрувонаш?
Майдони гӯштин аст
Пешонии қалонаш?!

Қад пасту қалла ҷун дег,
Гардан ҷу ришта борик...

Чашмаш чарост бенур
Монанди ҷоҳи торик?

— Маъзур, Анвари ҷон,
Ин буд, он чи дидам.
Охир, ба дафтарам ман
Расми туро қашидам!

ДОДАРҶОННАКИ АНВАР

— Ҳезум биёр, Анвар, -
Хоҳиш кунад чу модар,
— Охир, табар шикаста, -
Баҳона орад Анвар.

— Алаф бидеҳ ба ғовон, -
Хоҳиш кунад чу модар,
— Ман даре хонам аввал, -
Орад баҳона Анвар.

Аммо ҳабар надорад
Аз кори додараш ў,
Ҳандад ба ҳоли Анвар
Дар пушти модараш ў!

Ҳаррӯза корҳоро
Бе гуфтаҳои модар
Кайҳост карда иҷро
Додарҷонаки Анвар!

АСПИ СИЁҲИ ҶАВӢ
Аспи сиёҳи ҷавӣ,
Ҷӯраи ман мешавӣ?

Бедаю обат диҳам,
Ҷояки хобат диҳам,

Шона ба ёлат занам,
Бӯса ба холат занам,

Тоза ҷават оварам,
Зини нават оварам,

Саҳт ҳуморат шавам,
Боз саворат шавам,

Аз ҳама боло шавам,
Ба сони бобо шавам!

СОЛИ НАВ

Аз кӯҳ сӯи водӣ
Барфак ҳамида омад,
Бобои Барфии мо
Ҷобук расида омад.

Бозичаҳо дураҳшон
Дар шоҳаҳои арча,
Бо ҳам тарона хонем
Духтарчаю писарча.

Берун касе намонад
Аз базму рақсу бозӣ
Аз тӯҳфаҳои Бобо
Дорем сарфарозӣ!

Будем интизорат
Зй Соли Нав, бифармо!
Бар хонаю дари мо
Иқболи нав, бифармо!

МОДАР

Эй модари азиз,
Ту ҷони дигарӣ,
Аз ҳар чӣ бартарӣ,
Аз ҳар кӣ беҳтарӣ.

Зеро ки чун ту нест
Ғамхору ғамгусор,
Бар қӯдакони хеш
Дилсӯзу ҷонсупор.

Оре, падар – азиз,
Ҳуб аст ҳоҳарам,
Пайвандҳо ба ҷон
Дорад бародарам.

Эй модари азиз,
Аммо ту дигарӣ,
Аз ҳар чӣ бартарӣ,
Аз ҳар кӣ беҳтарӣ!

ПАНДИ ПАДАР

Дорад садо бар гӯши ман
Аз қӯдакӣ панди падар,
Гапнодароиҳои ман
Аз қӯдакам омад ба сар.

Айёми тифлӣ мисли ту
Ман ҳам будам гапнодаро,
Сад панд медодам падар,
Парво намеомад маро.

Коре агар фармояд ӯ,
Бар қӯча мерафтам ба дав,
Буд кори ман ҷангӯ талош
Бо баччаҳои нав ба нав.

Ҳар гоҳ агар ранҷад падар,
Мегуфт орому ҳазин:
«Фардо ки ранҷондат писар,
Аз кардаҳои худ бубин!»

РОЗ

Бишнав, Ситора,
Розе күшоям:
Дар хоб ҳар шаб
Бар Маҳ бароям.

Ёронам он ҷо
Фурсат шуморанд,
Ҳар шаб ба роҳам
Чашминтизоранд.

Хоҳӣ, ки бар Моҳ
Бо ман барой,
Бе ғаш ба ҷогаҳ
Бояд дарой.

Орому бегап
Бояд бихобем,
То ҷониби Моҳ
Бо ҳам шитобем!

ДУХТУРИ БИБЙ

Барои бибй
Духтури доно
Дар хонаи мост
Ситораи мо.

Чун шавад бемор,
Ситора ояд,
Ҷониби бибй
Бағал күшояд.

Бибй ба сӯяш
Кунад табассум,
Касали бибй
Ҳамон шавад гум!

ГОВИ АЛОЯМ

Гови алоям,
Наздат биёям,

Қоҳат биёрам,
Емат гузорам.

Кунҷорай тар
Аз ҳама беҳтар,

Тағораҳо пур,
Боиштиҳо хур!

То ки шавӣ сер,
Диҳӣ ба мо шир,

Аз ширу қаймоқ
Табъам шавад чоқ!

СИТОРА ВА ШАМОЛАК

Тозад Шамолак
Сӯи Ситора,
Хоҳад, ки аз роҳ
Созад канора.

Печида бо шаст
Ларзонад ӯро,
Хоҳад, ки аз пой
Афтонад ӯро.

Аммо Ситора
Бошад калонак,
Бо пой худ ӯ
Шодон равонак.

Асло натарсад
Аз боду борон,
Ӯро, Шамолак,
Бар ҳәли худ мон!

АФСОНА

Холаи Гулрӯй
Бар ману Саттор
Афсона гӯяд
Бо шавқи бисёр.

Аммо, чӣ ғӯям,
Саттори нодон
Парво накарда,
Бардорад афғон.

Афсона бисёр
Бар ман писанд аст,
Саттор лекин
Хоҳони қанд аст.

Мон, ў хурад қанд,
Холай Гулрӯй,
Афсонаҳоро
Танҳо ба ман ғӯй!

МУБОРАКБОДӢ

Бодо муборак,
Барнои зебо,
Рӯзи таваллуд,
Рӯзи таманно!

Табрик ғӯянд
Хурсанду хандон
Аз дуру наздик
Хешу таборон.

Оварда бар ту
Ин бастаҳоро,
Ин тухфаҳоро,
Гулдастаҳоро.

Барнои ҷонон,
Чун мо қалон шав,
Аз соли дигар
Мактаб равон шав!

СИТОРА

Аз Конибодом
Омад қатора,
Ҳамроҳи бобош
Омад Ситора.

Шуд хона равшан
Аз нури меҳмон.
Модар пазад ош
Бо шавқу илҳон.

Оши ҳисорӣ –
Оши бамазза,
Пур-пури равған,
Пур-пури ҷазза.

Мо бо Ситора
Дорем бозӣ,
Ў ҳар чӣ ғӯяд,
Бошем розӣ.

То шод гардад
Аз мо Ситора,
То хонаи мо
Ояд дубора!

ДАР ХОНАИ МО

Ин хонаи мо

Чои тамошо:

Дар шеър гуфтан
Зӯр аст Савсан.

Бо шавқ Мумтоз
Мехонад овоз.

Раққоса – Зебо,
Раққаш – фиребо.

Тамошогарҳо –
Ману Зулайхо!

БУЗИЧАИ МАСТАК

Эй бузаки масть,
Метозӣ башаст,
Хоҳӣ бикӯбӣ
Бо шоҳу бо даст!

Дар хотират ҳаст? –
Беоча мондӣ,
Дар хонаи мо
Танҳоча мондӣ.

Ҳар рӯз се бор
Бо нону бо шир
(Ман худ нахурдам)
Кардам туро сер.

Бар задани ман

Метозӣ акнун...

Ҳушёртар шав,

Андеша ҳам кун!

ЗАНБŪРИ АЛО

Занбӯраке ало буд,
Дар тораки ҳаво буд,

Дасте ба вай набурдам,
Қасди баде накардам.

Бо латтааш нарондам,
Бо шаттааш нарондам,

Ҳалво аз они ман буд,
Пеши даҳони ман буд,

Ҳалвои худ бихурдам,
Парвои вай накардам...

Ногаҳ ҳум-ҳуми ҳум кард,
Ба сӯи ман ҳуҷум кард,

Омад, газид аз рӯям,
Дигар ба вай чӣ ғӯям?!

Занбӯраки ҳалвохур,
Ҳалво нахур, бало хур!

МУНДАРИЧА

Одам ҳайрон мешавад	3
То одам доно бошад	3
Чүи нав	3
Деҳай дүстій	3
Дар хона баҳорам ҳаст	4
Хурұс	4
«Мехр»	4
Шақшақа	4
Обेरій	5
Құлұл	5
Чирцирак	5
Меборад борон	5
Тахи кулаң чы бошад?	6
Куртаи баҳор	6
Бори вазнин	6
Чұца	6
Чуворимакка	7
Борон	7
Чы гап?	7
Сарвиноз	7
Дұхтари хуби хона	7
Нигина ва Ҳадича	8
Асо чы сөхр дорад?	8
Фотимаю Заҳро	8
Омад айёми лола	9
Ман ўро мегалтонам!	9
Дарс	9
Ағ дафтари Азиза	10
Ҳамаро хабар нунед	10
Ҳаби сақар	11
Җавоби дуруст кадом?	11
Бобои барғый	11
Мубтадо	12
Баччамард	12
Шиновар	12
Қаламфур	12
Нотар	13
Хато	13
Касал	13
Фарзона ағсона гүфт	14
Мошон ба даст афтод	14
Анвар кучо шуд?	14
Мошин	15
Себи хубомй	15
Анвар бедарак	15

Каду надорад	16
Бибій биёяд	16
Гурба қабул не	16
Рассоми мактаби мо	18
Куртай нав меҳарем	18
Бо гули лола ояд	18
Диҷад ҷавобаш	18
Дандонакам, нақун дард!	19
Дуо ё асап	19
Хонаи хола рафтем	19
Чиқ-чиқ кам кун!	20
Таги табақ чӣ дорад?	20
Шаршара	20
Гунчишкаки тори сим	20
Гурбача ва гӯсола	21
Мошини Азиза	21
Зафар кучо шуд?	22
Пинҳон нучо шавам ман?	22
Дигар «мияв» нагуфт	24
Мургак	24
Чароғак	24
Соли нав	26
Оё аз рӯи ҳурмат?	26
Сурати бобо	26
Фардо чӣ ҳосил орад?	28
Тоҷикистони мо	28
Бобои шоири мо	28
Зодрӯз	29
Шодии модар	29
Ҳайрат	30
Ҳар кӣ ба ҳар кор банд	30
Расм	30
Додарҷонаки Анвар	32
Соли Нав	32
Аспи сиёҳи ҷавӣ	32
Модар	34
Панди падар	34
Роз	34
Духтури бибӣ	35
Гови аломам	35
Ситора ва шамолак	35
Ағсона	35
Муборакбодӣ	36
Ситора	36
Дар хонаи мо	37
Бузичаи мастак	37
Занбури ало	37

Эгами Назруллоҳ

АЗ ДАФТАРИ АЗИЗА

(Шеърҳои бачагона)

Муҳаррири	
ороиш	<i>A. Муҳаммадиев</i>
Муҳаррири	
сахифабандӣ	<i>M. Саидова</i>
Муҳаррири	
техникӣ	<i>A. Мираҳмадов</i>
Тарроҳ	<i>Ф. Раҳимов</i>

Ба матбаа 17.07.2005 супорида шуд. Ба чопаш 25.07.2005 имзо шуд.
Когази оғсетӣ. Чоли оғсетӣ. Ҳуруфи адабӣ. Андозаи 70x90^{1/16}. Ҷузъи чопии
шартӣ 2,5. Адади нашр 500 нусха. Супориши №:56/05.

Нашриёти «Адіб»-и Вазорати фарҳангӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон,
734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 37.

Дар матбааи нашриёти «Эҷод» чоп шудааст.
734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 36. Тел: 21-95-43.
E-mail: elodfir@mail.ru.

